

**Toto je prvý príbeh Bobuly.
 Prečítajte si ho a potom ho znova vytvorte!**

JUPÍÍÍ

Keď sa Bobuľa zobudila, starý otec už pracoval v záhrade. Pestoval guľaté paradajky, chrumkavé papriky, biele aj červené, reďkovky s chvostíkom a strapaté hlav šalátov. A jahody. Jahody mala Bobuľa najradšej.

Starý otec vytáhoval zo zeme reďkovky, nakladal ich do kufríka a odvážal na dvor. Stará mama sedela na malom šamlíku, umývala reďkovky a viazala ich do balíčkov.

– Starý otec, my dnes všetky tieto reďkovky zjeme? – spýtala sa Bobuľa.

– Nie, zajtra ráno pôjdeme na trh! – povedal starý otec.

Na trh! Bobuľa sa potešila, Rozhodla sa, že starému otcovi pomôže. Najprv sa snažila vytiahnuť reďkovky zo zeme. Snažila sa, ťahala z celej sily, no reďkovka sa ani len neukázala. Zakaždým jej ostal v rukách iba zelený chochol z listov, a ešte aj hopla na zem.

Chvílu sa durdila, ale potom jej napadlo, že pomôže s fúrikom. Rýchlo na fúrik vysadla, pevne sa chytila jeho krajov a dala sa do spevu. Začul to aj Šafi, ktorý vyrukoval s výborným nápadom, že by si mohli zažonglovať.

– Sú malé a majú chvostíky, žonglujme radšej s paradajkami, – nacrhla Bobuľa.

Šafi hneď chytil do rúk tri paradajky. Jednu vyhodil do vzduchu, zvyšné dve držal v ruke. Lenže tá vyhodená začala padať a Šafi, v snahe chytiť ju, odhodil tie dve. Nakoniec skončili všetky tri paradajky na zemi.

Nechajte tie paradajky na pokoji! – pohrozil starý otec. – Choďte sa radšej prezliecť do plaviek.

Bobuľa a Šafi za minútku boli hotoví. Na miesto, kde starý otec povyberal zo zeme reďkovky, mali nanosiť vo vedierkach vodu.

– Urobíme si majstrovstvá v šmýkaní po blate.

Obaja sa v tom momente rozbehli, dobehli k mláke, hodili sa na zadok a v tej rýchlosti sa šmýkali až na koniec dlhokánskej dráhy. Vyskočili a zopakovali to isté z druhej strany. A zasa naspäť. A znova!

Napoludnie, keď sa unavili, natreli sa celí blatom.

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

Poznámka môže byť:

pojmová mapa

tabuľka

kresba atď.